

Josef Michaelis versei

Nachherbst

I.

Das Blätter-Feuerwerk
dieses Herbstes
sprüht
unzählige Funken
auf die Fusstapfen
kleiner Ballschuhe.
In den Spuren
leichter Schritte
glänzen Tropfen
von gestern.

II.

Der geschwätzige
Springbrunnen
im Park
schweigt:
Auf seinem Wasserspiegel
schaukeln
verglühende Blätterboote
der braun-bleichen Kastanien,
löschen langsam
IHR BILD.

III.

Sie ist noch dort
wie in alten Zeiten,
lockt sogar
wie einst –

Auf jener Bank
hockt heute
Abendnebel.

Josef Michaelis Villányban tanító, magyarországi német költő verseit legutóbb a Barátság 1996. június 15-i számában közöltük.

Őszutó

I.

Őszi levélzet
tűzijátéka
számtalan szikrát
szór
báli cipők keskeny
lábnyomára.
Könnyű léptek
nyomvonalán
könny csillan meg
tegnapról.

II.

Hallgat a
locogó
szökőkút
a parkban.
Vize tükrén
gesztenyefák
sápadt barna levelei
hintáznak mint papírhajók
s képét lassan
kioltják.

III.

Most is ott van
ahol régen,
int felém,
mint egykoron –

De a padra
kora esti
köd ült már.

Ember Mária fordítása

Vértesszőlősi gyerekek Mórán, a Fejér megyei Nemzetiségi Napon